

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Novosada a soudkyň JUDr. Veroniky Křest'ánové, Dr., a JUDr. Heleny Karetové ve věci žalobkyně: **Vladimíra Č.**, nar. xxx, bytem v Xxx, proti žalované: **Nemocnice Na Bulovce**, IČO: 26068877, se sídlem v Praze 8, Budínova 2, **o ochranu osobnosti**, k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 26. dubna 2016, č. j. 7 C 169/2015 – 20,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně **se mění** tak, že řízení **se nezastavuje**.

O d ů v o d n ě n í

V záhlaví uvedeným usnesením soud I. stupně postupem podle ustanovení § 96 odst. 1 a 2 o. s. ř. zastavil řízení (výrok I.) a postupem podle ustanovení § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.), když žalobkyně sice zpětvzetím žaloby zavinila zastavení řízení, avšak žalované žádné náklady řízení doposud nevznikly.

Soud I. stupně vycházel ze zjištění, že žalobkyně podala tutéž žalobu (shoda v textu i v datu sepsání) již jednou, a to u Městského soudu v Praze dne 4. 10. 2013, přičemž ji pak vzala zpět. Městský soud v Praze řízení o předmětné žalobě ze dne 4. 10. 2013 zastavil usnesením ze dne 5. 12. 2013, č.j. 34 C 150/2013-17 (právní moc 28. 12. 2013). Vzhledem k tomu, že žaloba podaná dne 4. 10. 2013 se plně shodovala, a to i co do data sepsání, se žalobou podanou dne 21. 1. 2014, dovedil soud I. stupně, že později podanou žalobu nelze znovu projednat a rozhodnout o ní, neboť řízení již jednou bylo pravomocně zastaveno. Na základě dřívějšího zpětvzetí totožné žaloby tak i toto řízení (o podle něj totožné žalobě) zastavil.

Proti usnesení podala žalobkyně včasné a přípustné odvolání. Nesouhlasí se zastavením řízení a zpochybňuje dovozené zpětvzetí žaloby.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu podaného odvolání včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), shledal odvolání důvodným.

Z obsahu spisu vč. přiloženého spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 34 C 150/2013 je zřejmé, že žalovaná podala dne 4. 10. 2013 proti žalované žalobu o ochranu osobnosti, kdy v souvislosti s přístupem žalované k vyšetření žalobkyně dne 4. 10. 2010 žádala po žalované omluvu ve znění „*Vážená paní Č. , omlouváme se Vám za to, že jsme necitlivým přístupem našich zaměstnanců – lékařů zasáhli do vašich osobnostních práv a zároveň Vám tím způsobili psychické obtíže. Za celou tuto nešťastnou událost se Vám velice omlouváme.*“ a dále zadostiučinění ve výši 500.000 Kč. Návně podáním ze dne 2. 12. 2013 pak snížila tento požadavek na 250.000 Kč. Podáním ze dne 4. 12. 2013 pak vzala žalobu zpět. Městský soud v Praze usnesením ze dne 5. 12. 2013, č. j. 34 C 150/2013-17, řízení pro zpětvzetí žaloby zastavil postupem podle ustanovení § 96 odst. 1, 2 o. s. ř. a rozhodl o nákladech řízení postupem podle ustanovení § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., arg. a contrario, tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Dne 21. 1. 2014 žalovaná Městskému soudu v Praze ke sp. zn. 34 C 150/2013 sdělila, že žádá o zpětvzetí „stažení“ žaloby, že přeci jen na žalobě trvá, když postup žalované vážně zasáhl do jejího života, přičemž k tomuto podání připojila žalobu. Ta se v zásadě shodovala s žalobou podanou dne 4. 10. 2013 (včetně uvedeného data sepsání) s tím rozdílem, že vedle (téže) omluvy žádala zadostiučinění již jen ve výši 100.000 Kč. Toto podání pak bylo soudem podle obsahu posouzeno jako nová žaloba, která pak byla zapsána Městským soudem v Praze pod sp. zn. 32 C 27/2014. Vzhledem k tomu, že Městský soud v Praze již od 1. 1. 2014 nebyl pro spory o ochranu osobnosti věcně příslušným, byla věc předložena Vrchnímu soudu v Praze, který usnesením ze dne 25. 2. 2015, č.j. Ncp 1942/2014-18, rozhodl o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 8. Tam byla věc zapsána pod sp. zn. 7 C 169/2015 a soud I. stupně pak rozhodl napadeným usnesením.

Z uvedeného vyplývá, že žaloba podaná dne 21. 1. 2014 je ze své povahy novou žalobou, o které je vedeno nové řízení. Zpětvzetí žaloby učiněné dne 4. 12. 2013 již vzhledem k datu podání nelze posuzovat jako zpětvzetí nové žaloby, která navíc ani není s původní žalobou zcela totožná (viz výše).

Úkon „zpětvzetí stažení žaloby“ s připojenou žalobou byl správně postupem podle ustanovení § 41 odst. 2 o. s. ř. posouzen jako nová žaloba, na základě níž bylo v souladu s ustanovením § 82 odst. 1 věta první o. s. ř. zahájeno (nové) řízení. Již jen proto pak zpětvzetí původní žaloby nelze vykládat jako zpětvzetí nové žaloby.

Skutečnost, že žaloba podaná dne 21. 1. 2014 obsahuje shodné datum sepsání jako žaloba podaná dne 4. 10. 2013, na tomto závěru ničeho nemění, každá z žalob zahájila samostatné řízení; závěry výše uvedené by platily, i pokud by obsah žalob zůstal identický, což navíc nezůstal.

V posuzované věci tedy nebyla žaloba vzata zpět a zastavení řízení postupem podle ustanovení § 96 odst. 1, 2 o. s. ř. tudíž nebylo věcně správné.

Z výše uvedených důvodů odvolací soud postupem dle ustanovení § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. per analogiam napadené rozhodnutí soudu I. stupně změnil tak, že řízení se nezastavuje; tím je odklizen i nákladový výrok. O nákladech řízení soud I. stupně znovu rozhodne v rozhodnutí, jímž se u něj bude řízení končit (§ 151 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení: Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu I. stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má - li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Praze dne 24. srpna 2016

JUDr. Tomáš Novosad v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Abrahámová